

Opførsel fra Ærkebiskoppen i Roskilde i Danskens Dag, d. 1844.
af Peter Tølling

U. B. BERGEN
Ms. 185 n

I den anden jeg nedskrev dit først mine Præfoblemskringer, var jeg
opfordret af ikke få af mine Omegnsmænd til at skrive i Danskens
Dag, om, at jeg burde meddele et samlet Skrift, hvud jeg
creede nu og lidt gense Kunsthåndværk optegnet i historisk og entomogru-
nisk Henseende om Ørsteds Prostegjeld, der også intet fattede
hvad jeg kunne optegnet om Danskens Dag. Ikke meget jeg end
havde, at min Komme es feudant hædigt Ørste, vilde es feudort
Arbeide Præværene Tid, end jeg fornoverede til Ræv aff. Da g
skul jeg stadigt have min Opmørksomhed hævda til specie sit from-
falte Ørste, og derforom Tid, som vil forstå mig flere Læsere,
vil man ikke det andet Ørste blive opfattet.

I midterled vil jeg herud med at Tid Bladet med lovgivning
Omegnsmænd, nagle Præfengtligelser, med Skreven i Dommeres Hæv
1844, under en Præf i Danskens Dag, herudende, at samme Ræv
mølighed lige som Bidrag til hins udformligere Arbeide i samme
Præfening.

Ærkebiskoppen, brødte Kirken d. 1606, af Længh. Ved samme
Lejlighed gik Kirkeas Klokketårn på tækt. Ved Bidrag fandt alle
Landets Kirker, i Forening med Tilskud fra Kirkeierne, Regoen
genmede i Danmark, blev inden få dage Tid der efter, eftersom

Opførsel fra inden en Reise i Østrelvens Dugn, d. 1844.
af Peter Tjälling

U. B. BERGEN
Ms. 185 n

I onændt jeg nedskrev Disse mine Præfobemærkninger, da jeg
opfordret af en af minne Omegnsmænd til at skrive omkring
Østrelvens Dugn, om, at jeg burde meddele det fuldt Helt, hvud jeg
kende nu og lidt gense Kunnskaber opført i historisk og entomolo-
risk Henseende om Ørstaaus Protogjeld, der også intet fattede
hvad jeg kunde opført om Østrelvens Dugn. Skarpt meget jeg end
onskede, at minne Romme et fædant billigt Ørste, vilde et fædant
Arbeide Prævare Tid, da jeg fornoverede til Raa affv. Da jeg
skul jey stadigt have min Opmørksomhed herveds specielt frem-
satte Ørste, og derforom Tid, hvilket vil forstås mig flere Læsere,
vil man ikke det undre Ørste blive oppfattet.

I midterled vil jey herud med at Tid Bladet med oplysningerne
Omegnsmænd, nagle Præfingstagspræ, med Råone i Dommeres d. 1844, inden en Reise i Østrelvens Dugn, herudende, at samme Raa
mølgeras tjen som Bidrag til hinst udformligere Arbeide i samme
Reise.

År 1606. Kom bekjendt, brøndh. Kirken d. 1606, af Lyngby. Ved samme
Lejlighed yde Kirkeas Klokketog sju taht. Ved Bidrag fra alle
Landets Kirker, i Forening med Tilskaed fra Kirkeierne, Regoen
genmede i Danmark, bleo inde på Tid d. 1606, en udlene

I den nævnte Kirke oppført paa den Førre Torsdags Tomte, men Et.
Reiemnes i Øjeblikket nu forsvundet af sin Kirke en øst mørkt
smukke Kløkke, hvilken lig, naad har vortet, i sin stede haue haue lig.
Men fortoller, at men kunde høre dens Kløge lige frem til
Gærdens Ville i Velleculen, over 1 mils Vej. En sag, forteller der,
formodentlig henvendt Rav 1518, som nævnes ovenom med Almuen i Ør-
s Røgs Dage, om at byttelort til Ørs Røgs Kirke, bemeldt ved Ør-
els Kirkekløkke, da man troede, at det var ifølge gode Orden, at Ør-
ved fægtet Kirke havde den bedste Kløkke, og at Ørsløs Kirke Kunde
nu få hjælp med øvrig Røgs nærmeste Kløkker. Den Hengift skulde
men komponeres den Døren til Ørs Røg, men da man var komme
ind hos Skirns, Raabedo Baade, og Kløkkernes fyrste. Såsledes,
bad kompagnie Haugsethe Glædder Abelsette, en Sister af Christo-
phor Abelsette, (Hun døde i 1740:) paa sin Ørsløs Postkasse
foran helle en Kløkkes tølle i Borger, den 14. Januar, som han gav til
Ørsløs Kirke, og denne Kløkke er endnu tilstede, skjønt den har
all mindre end nogen god Kløge. En venne Necon af Rørstal, er enbragt
paa Kløkker - Kirken her intet mørkere digt høres, som
folket af, at alle gamle Dager broadt tilleg med Kirker. Dog
blev jeg opmærksom paa nogle ekspliguelle alderer paa Ørslø-
stolen, da en Fører havde gjort sig af med at male Evangelistene,
med hvor få ældste børn, og det er overrigt paa en alder af 1000
dårederlig bag ved et skyggeleg Skæsiognomie, i hvilken Reax græs

I den nævnte Kirke oppført paa den Førre Torsdags Tomte, men Et.
Reiemnes i Øjeblikket forbi og fandt Kirken en øde mørkt
stue med Klæder, hvilket var i mørket, i en af Haugehuset Læs.
Men fortæller, at man kunde høre den klæde lig fra om til
Garden Ville i Veddum, over til Viby. En sag, fortæller det,
formodentlig henvendt til 1718, som man overensmed Almuen i Ør-
drings Dage, om at bytte klokket til Ørdrings Kirke, bemeldt ved Post
af den Kirkeklæde, der måtte være, at det var iført god Orden, at den
ved fægtet Kirke havde den bedste Klæde, og at Ørdring Kirke kunde
nu få hjælp med en Ørdrings nærmeste Klæder. Den seneste Klæde
man har importert den Dagen til Ørdring, men da man var komme
ind hos Skærds, Rantveds Baade, og Klæderfunk. Sæns Heds,
had som frie Haugekette Ødsetten Abelsette, en Sister af Christo-
phor Abelsette, (då han døde i 1740:) gav sin Ørdrings
foranstalte en Klæde til Borgen, den 14. Januar 1719, som han gav til
Ørdrings Kirke, og denne Klæde er endnu til stede, skjønt den har
all mindre end nogen god Klæde. En vens Neon af Rantved, er enbragt
paa Klæder - Kirken her intet mørkerdigt hos sig, som
folge af, at alle gamle Dager brød til lige med Kirken. Dog
blev jeg opmærksom paa nogle eksklusive bøger paa Ørdring-
stolen, da en Fører havde givet sig af med at male Evangelistene,
med hvilke sive Attributer, og det er også paa en saa alder Ørdring.
Derefter var ved et krydlig Skægconomie, at man Reas grå

ved at se op til dem. Jeg understedt, at ikke nogen af Stedts Sis-
ter, skællehauv blevet var en feindes Styghu, og befult i Kule-
riene i virke Rø. — Nuv. Flerkongeandet ligger 2° i Lejstua fra
gammel Tid, og nærmest fra Reformationstiden. Den er af hvil-
de Marmor, og den stårde et danned i form som et LigRestlaug, med
prægtige spær efter en Indskrift. Denne Stea, skabt af Pagnit,
havde noget hedsind fra Skollen, og lægt her paa Gravet et en
skotsk Melostynes, som dog ombrød paa sit Sted, som i det
15° eller 16° Jahrhundet blev ved Eronnadt, for at intage Ørslust.

Den i stenslæbningens for Rus 1845 omstille Brændersta, som
staaer i Norheven af Nørre Flerkongeandet, er 4 Alen høj over Jorden
1 Alen bred ved Jorden, og $\frac{1}{2}$ Alen tyk, og staar den 60 M. Christi i Syd
for Flerkongeandet. Den senere Tid er Stenen blevet benyttet som
Vindofstolpe, nægtet, at den sten paa den modgættede Side af Vien, i
Forhold til de øvrige Vindofstolper. Et Pagn vil vide, at en
Mænds engang i Tid, der buev paa det gamle Hvor Døgesfø, Gaarden
Viel, skæb havde ladel bringe denne Sten his, og ladel den opnæs paa
Hindø umif fig føl. Hvorfor ikke paa den anden side?

I fig for Gaarden ståer Huis, paa en Forköning, hvortil es
alder, leev indtil for 4 dørsiden en ualmindelig stor Kunsthug, og da
Eieren lod den bortsænke, fandt han i den Centrum, et for lang Tid til-
forn forstyrret Granitrum, der nu har haft til Restea en

ved at se op til dem. Jeg understed præv, at ikke nogen af Stedts Sis-
ter, skælle havn blevet var en feindens Styghus, og befælt i Kulu-
riene i virke Rø. — Denne Kirkegård ligger 2° Lijsterav fra
gammel Tid, og nærmest fra Reformationstiden. De er af hvil-
de Murende, og den styrke er dannet i form som et LigRistlaug, med
præg Cpr. efter en Indskrift. Denne Stev, skabt af Pagnit,
havde noget hedsfond fra Kollenav, og lægt her præv Gravet et
skotsk Melostynes, som dode om bord præv sit Vib, som i det
15° eller 16° Jahrhundert levede ved Hornadt, for at intage Ørlust.

Den i stenlægningen for år 1845 omstille Brælestæv, som
staaer i Norkeven af denne Kirkegårdsmænd, er 4 Alen høj over Jorden
1 Alen bred ved Jorden, og $\frac{1}{2}$ Alen tyk, og staar den 60 Kirke i Syd
for Kirkegårdsmænd. Den senere Tid er Stenen blevet benyttet som
Vindofstolpe, nægtet, at den sten præv den modgætte Tid af Vien, i
Forhold til de øvrige Vindofstolper. Et Pagn vil vide, at en
Mænd engang i Tiden, der bude præv det gamle Hvor Dagefjord, Gudrun
Vib, skabt havde ladel bringe denne Sten høj, og ladel den opnæs fra
Hindø umif sig følge. Hvorfor ikke præv den omstille?

I syd for Gudrun ståner Huis, præv en Forköning, hvortil er
alger, leev ind i høst 4 dage faren en ualmindelig stor Kunthuus, og da
Eieren lod den bortsføre, fandt han i den Centrum, at for lang Tid til-
forn forstyrret gravRummene, der havde haft til Dødstæv en

Hænholle, 5. Alen lang og $1\frac{1}{2}$ Alen bred, som ligg i Hænøya.
Munden, som bortspringer Hænøya, havde ikke Sand, for Tordens
Minden, og han følgte heraf, Runde hav ingen Oplysning giv om dette
Mindesmørke vorige Beskræftning. Han viste mig dog hin stor Hæn-
holle, som han havde bragt ud af Hænøya, og som han benyttede til
Hænholle under sit Torskevandskjul, i Nord for Guadens Hænøp.
I Nord for det lille Fjordebrug "Ullerup", dog paa Steinen Omegn, der
ligger øst nordøst for en lidet Elv, 2° Rundhænøya, bestaende for
det meste af bare Sand, og da de bedste steder med et tykt Græsgræs,
samtidig for lange sider udgjort i Toppen. Det her højs, læng og
paa for nogle dage siden 2° nævnt Hænholle, fra gammel Tid, mens den
døppe var dømt for Hæn, som er bengtlet til det i Nordheden opført Hæn-
holle, viser nu bare Tomten efter hvor hine Hænøgen lå.

Hænholle. Den yderste Hænøyspænet, øst for Guadens
Hænøp, paa Toppen af en naturlig Hænø, der lugter sig usædligt ud,
ligesaa usædlig Rundhænø, lægt af Sand, og noget Hæniblætt.
Dens højde 50 Mridt i ØmRude, mens Hænøden i Kuller
bestemmes, da Toppen var allerede i Skattholffismens Dage udgjort,
dog dog at opføre et Hænholle, hvori KirkeHænholle
paa steine underleden i Tordensimmler Tid, blev opført, for
ved dens Syd, nærs den ørte, at bortspræmme et nyt Byg.
Dermed nærs Hænhollefjorden, for TrodsRude, men dog ikke
steiner, som man træde at have Tilkøle der, i hen Sid, lig-
som almanac ved Hænholles Klung gjenkaldte Tulle, der var en intlegne

Hænholle, 5. Alen lang og $1\frac{1}{2}$ Alen bred, som ligg i Hænøya.
Munden, som bortsforter Hænøya, havde ikke Sand, for Tordens
Minden, og han følgte heraf, Runde hav ingen Oplysning giv om dette
Mindesmørke vorige Beskræftning. Han viste mig dog hin stor Hæn-
holle, som han havde bragt ud af Hænøya, og som han benyttede til
Hænholle under sit Torskevandskjul, i Nord for Guadens Hænøp.
I Nord for det lille Fjordebrug "Ullerup", dog paa Steinen Omegn, der
ligger øst nordøst for en lidet Elv, 2° Rundhænøya, bestaende for
det meste af bare Sand, og da de bedste steder med et tykt Gravfod,
samt ligge for lange sider udgjort i Toppen. Det her højs, læng ug-
jæv for nogle dage siden 2° nævnt Hænholle, fra gammel Tid, men da
døpnes ud somt for Hæn, som er bengtlet til det i Nordheden opført Hæn-
holle, viser nu bare Tomten efter hvor hine Hænøgen lå.

Hænholle. Den yderste Hænøyspænet, øst for Guadens
Hænøp, paa Toppen af en naturlig Hænø, der lugter sig usædligt ud,
liger en confeligt Rundhænø, lægt af Sand, og noget Hæniblætt.
Dens højde 50 Mridt i Ømtiden, mens Hænøden i Kunnen
bestemmes, den Toppen var allerede i Skattholffismens Dage udgjort,
dog først at opføres et Hænhollehus, hvori Kirkeklækkere
fra steire eindetiden i Tivedommens Tid, blev opkonyt, for
ved dets Lyd, nærs den ørste, at hænholleskommne og nabo Byg.
Dermed nærs Hænhollefjorden, for Trods Rak, Menodder og andre
kleinder, som man træder at have Tidholt der, i hen Tid, lig-
som almanacken ved Hænholles Kluny gjenkalde Tid, der var en intet

Björn og Hlæuy, den man fra komelde Kllokkeheug, havde
de bedre ledigt til alle mindst Fjordia ligende Þearð, end þær
dus liggende isolerede Nørur, og her af, her hevðen Kllokke-
heug netops fæst sitt Nærur. — Norden for Þeim omfattet Kllokke-
heug, opfra Þær fær Ralð "Capitainstva" liggð nagi Kridt fra
Þær, en Langheug, lægt af Þær, og hvir nærdre Hulvæði næst
bortföld, men forn ifølgju Þær næstfylige Þær, i forening með va,
vid Þær nærdre Endi af Hlæuya stammdæla, formontlig en Þær-
holð, fírmaw, at Hlæuya har vort 18 Alex. lugt.

Fæuske, fórum Þær, fær Ralð af Þær managð Höfði í den
millum Indre og Ytre Þeim Þær nærdre Elv. Þær Indre Þær,
gjón Jens Mortenssen Þnags Bopel, stær 20 Kridt overfor
Þeggvæðin ~~en~~ fíll ^{Hampvæði Ralð} en Baðarla, 1½ Alex
hví over Þær, og er Þær bevoget med gammelt orovægt Law,
Fæuskejda her jeg omfattat þeim flæð Þær imine ~~Þær~~ Tólfspengi,
og her vel jeg Þær borði, at hevð skall have vort fáa rig, laude
þeim fordegrði og Tólfspengi, og Þær havaingar Þorðar, bort garkvað
stefurðar af fíne Þaum til Þearði og Þeim, og Þær havaði fíll sig Þa-
ðen not, Þeim havaði hafð sig op þeim Alfarrium með ea Þotthfíll af
Tólfspengi, sum havaði viflacið eftir over Þeim, og forn havaði bora
flatteigföld Law til al oppfinsla.

Nærðos. Oppu þeim Hlæuden af Þetta Nærur, þeim Norden Síðu up-

Björn og Hlæuy, den man fra komelde Kllokkeheug, havde
de bedre ledigt til alle mindst Fjordia ligende Þearð, end þær
dus liggende isolerede Nørur, og her af, her hevðen Kllokke-
heug netops fæst sitt Nærur. — Norden for Þeim omfattet Kllokke-
heug, opfra Þær fær Ralð "Capitainstva" liggð nagi Kridt fra
Þær, en Langheug, lægt af Þær, og hvir nærdre Hulvæði næst
bortföld, men forn ifølgju Þær næstfylige Þær, i forening með va,
vid Þær nærdre Endi af Hlæuya stamvæði Þær, formontlig en Þær-
holði, fírmaw, at Hlæuya har vart 18 Alex. long. —

Fæuske, fórum Þær, fær Ralð af Þomarw Höfði í den
millum Indre og Ytre Þeim Þær nærdre Endi. Þær Indre Þær,
gjör Jón Mortensson Þnags Þorð, stær 20 Kridt overfor
Þeggvæðin ~~en~~ fíll ^{Hampvæði Ralð} en Baðarsla, 1½ Alex
hví over Þorð, og er Þær bevoget med gammelt orovægt Law.
Fæuskej Þær har jeg omfattat þær flín Þær imine ~~Þær~~ Tólfspenja,
og her vel jeg Þær borði, at hevð skall haue vort fáa rig, laude
þær fórum Þær og Tólfspenja, og Þær haueingar Þorðar, bort garkvað
stórlætan af fíne Þaum til Þær og Þorðar, og Þær haue fólk fíg Þor-
ðar vort, Þorðar haue fíg op þær Alfarvæðin med ea Þorðar fólk af
Tólfspenja, sum haue viflættað eftir Þær, og forn haue gur bora
flattefólk Þær til al oppfinsla.

Nærur. Oppu þær Hlæuya af Þetta Nærur, þær Norden fíll up

Østebjørnens Munning, ligger ikke mindre en 1/2 stor Reas
højder, der alle højt opstår efter lidt lig Vædersigelse. Af disse ligger:
Nº 1. langt mod Vest, og holder den 52. Kribs i Området, og her
der er Centrum et udbastværende GravRummets 8 alen langt og 1 Alen
brede. Sid og Endestenene stærkere oprettet som folivævde Ste-
neller, medens af Overliggerne, 2° Rømpestone Helle ligger tilfældig ved
GravRummets.

Nº 2. Ligger lidt østligere, og er den affjæmme Størrelse, dog indenfor
til fuldt GravRummets.

X Nº 3. Ligger lidt vest for den førstnævnte, og affjæmme Størrelse, og
ligger ved siden fulgt GravRummets.

Nº 4. Ligger vest ved den førstnævnte, og holder den 70. Kribs i Om-
rådet, her er i Centrum fulgt GravRummets, sum for lang Sid
siden her vort opbrændt, af Overligner, en Rømpestone Stenelle,
stærkere end den førstnævnte i Haugen, og i dens næste Øst-
Reas et mindre ejerstørrelse, udbastværende GravRummets, hvil-
Overligger er bort. Førstnævnte lille GravRummets, er befærdt
på alle 4 sider, med folivævde Steinkeller, over 1 alen højde, medens
et Rummets blodd har 1/2 alen Vædd i D, følgelig her om Dine
stævret her.

Nº 5. Ligger lidt syd for den førstnævnte, og næste affjæmme Stør-
relse, som her.

Østebjørnens Munning, ligger ikke mindre en 1/2 stor Reas
højder, der alle højt opstår efter lidt lig Vædersigelse. Af disse ligger:
Nº 1. langt mod Vest, og holder den 52. Kribs i Området, og her
der er Centrum et udbestraende GravRummets 8 alen langt og 1 Alen
brede. Sid og Endestenene stear var nu oprettet som foliværk over Sten-
heller, medens at Overliggerne, 2. Rømpestone Helle ligger tilfældigt
GravRummets.

Nº 2. Ligger lidt østligere, og er den af samme Størrelse, dog indeholder
lidt fynligt GravRummets.

X Nº 3. Ligger lidt vest for den førstnævnte, og af samme Størrelse, og
ligger ved siden af fynligt GravRummets.

Nº 4. Ligger vest ved den førstnævnte, og holder den 70. Kribs i Om-
rådet, her er et i Centrum fysiskt GravRummets, sum for lang Tid
fiden her vortet op, og Rørd, af Overligner, en Rømpestone Stenhelle,
stear nu vorden paa Hældning i Haugen, og i dens næste Øst-
Reas et mindre ejerstørrelse, udbestraende GravRummets, hvil-
Overligger er bort. Førstnævnte lille GravRummets, er befaudt
på alle 4 sider, med foliværkeller, over 1 alen høje, medens
at Hammets blodd har 1/2 alen Vidda i D, følgelig her om Dine
stæcket her.

Nº 5. Ligger lidt syd for den førstnævnte, og næste af samme Stør-
relse som hin.

No. 6. Ligger noget Hrættararden for de fjerntornde Hræuer, og holdt
den 99 Hrætt i Óm Rædo, og er Þær, ligg jom do alle övrige Hræuer, in
Ræstet i Tøppen, sær ut Hræderne nu ikke Ræt bestemmer. Denne Ræt
hæng har opfawndet Rætsret med en Hræting i midt dem Dor, men her dag
intet færligt græskammer.

No. 7. Denne Rætdkæg ligg jom væx Sorhæning, et godt Hræt
norden for de endro Hræuer. Den er opfawndt i Ræstet og vinderfælt, end
de Rætre, hvorfot hørerow Viddan, eller Hræder Hrætsret med et Ræt
med Ræt opfawndt. Alle bæneldt Rætdkæg er beliggende i Ærmarken,
et godt Hræt fra Æren, og endtjonts Hræt nu vil bliue underlig-
vet Dyrhæring af en Fludemand, vil dag dette ingen Entfligdsp har paa
disse Hæder.

Vid Tøda, paa souda Sidu af den fjerntornde Rætdkæg, ligg
entydige Ruiner af et lidt Hrætkæ, som her har stået. Man
ser tædlegd, da der gjeastnævnd Mælt, paa sida Hræder, erl. Ærakæ, at
Hræder har blottet 9%. Alia i D., men hvor Rætsammelst des her
haft, end jeg ikke.

Tværd jeg forlader dette paa Oldsidomind paa nigt vistignede
Aernos, mere det nu mig tilladt at forlæge en lidt Udflygt
een andear Rætring.

Under mit Ophold paa den gamle Rætsamle Geart, den 18^{de}
Juni 1877, var det vel opfawd ifra godt og fulde Orðer, ii

No. 6. Ligger noget Hrættararden for de fjerntornde Hræuer, og holdt
den 99 Hrætt i Óm Rædo, og er Þær, ligg jom do alle övrige Hræuer, in
Ræstet i Tøppen, sær ut Hræderne nu ikke Ræt bestemmer. Denne Ræt
hæng har opfawndet Rætsaet med en Hræting i midt dem Dor, men her dag
intet færligt græskammer.

No. 7. Denne Rætdkæg ligg jom væx Sorhæning, et godt Hræt
norden for de endro Hræuer. Den er opfawndt i Ræstet og vinderfælt, end
de Rætre, hvorfot hørerow Viddan, eller Hæðan Hæmpt, med et Ræt
med Ræt opfawndt. Alle bæneldt Rætdkæg er beliggende i Ærmarken,
et godt Hræt fra Æren, og endskönt Hræt nu vil bliue undsig-
vet Dyrking af en Fludemand, vil dag dette ingen Entflidsp har paa
diesp tilhæder.

Vid Tøda, paa souda Sidu af den fjerntornde Rætdkæg, ligg
entydige Ruiner af et lide Hræt, som her har stawet. Man
jor tæslegd, da der gjeastnævnd Mælt, paa sida Hræder, erl. Ærakæd, at
Hræder har blottet 9%. Alia i D., men hvor Bættemulig des her
haft, og jeg i RL.

Tværd jeg forlader deth paa Oldsidomind paa nigt vistignede
Aernos, mere det nu mig tilladt at forlæge en lidet Udflygt
een andear Rætring.

Dens mit Øphold paa den gamle Rænepaels Geard, den 18^{de}
Juni 1877, var det vel opfawd ifra godt og fulde Ordet, ii

et gav meg paa Hjørneveien, forend jeg havde afslagte Befug
ved det mørkeleje. Thonom paa overnordiske styrker, nemlig
Den ultidlige verksomhed og nærligvis virkende Lüftstrømme, som
kommer op af Jorden gjennem et Hul i Dagen, led seg med
en foræring over pilende Lyd, der høres iflue Kritisk Aftand.
Det er vel uformidabelt at borede ud døde Tønder her ved Rygat.
Der er dog en formidabelt borette ud døde Tønder her ved Rygat
her i Omegnen, langt op i de fjernre Tider, endhjørnet havde den
Strøm eller Tidalstredet (se derp Specialhistorie) her omfattet
det med et Ord, isimo Skriften.

Som nærmeste Hul ved Baands Hærmeund, gav mig Ravioning paa
Højt, og med en Knud under vand i Hænderne var jeg snart ude mit
Gastr. Meubl. - Nylig havde der voret Nogen, som havde bortsat
det Hul, men da Hullet, hvor Lüftstrømmen kommer op i Dagen,
seer al den eicellenes vei en trætfomig Fortyning, men man seer nio
Lilleje, al Strømmen gaaer op gjennem et Revnt Berget. Jeg
holtte min knude Hænd mod Lüftstrømmen, hvori jeg icelle
nu fornem en stor Blod, men afferer en isæravd Hældning, der
følgedes med Lüftstrømmen.

Nu lag jeg en Haandfælt
fix ved Jord og holdt over Hullet, men dette flog paa Siebleret
Lilleje i sinne paa mig. Som følge af, at Røvene (Hullet) var
for brændt, vedholdt sig den konge Lüft som vilde komme i Dagen
foreviges ved det ekspende Lyd, og kom i Rygat over geat

et gav meg paa Hjørneveien, forend jeg havde afslagte Befug
ved det mørkeleje. Thonom paa overnordiske styrker, nemlig
Den ultidlige verksomhed og nærligvis virkende Lüftstrømme, som
kommer op af Jorden gjennem et Hul i Dagen, led seg med
en foræring over pilende Lyd, der høres iflue Kritisk Aftand.
Det er vel uformidabelt at borede ud døde Tønder her ved Rygat.
Der er dog en formidabelt borette ud døde Tønder her ved Rygat
her i Omegnen, langt op i de fjernre Tider, endhjørnet havde den
Strøm eller Tidalstredet (se derp Specialhistorie) her omfattet
det med et Ord, isimo Skriften.

Som nærmeste Hul ved Baands Hærmeund, gav mig Ravioning paa
Højt, og med en Knud under vand i Hænderne var jeg snart ude mit
Gastr. Meubl. - Nylig havde der voret Nogen, som havde bortsat
det Hul, men da Hullet, hvor Lüftstrømmen kommer op i Dagen,
seer al den eicellenes vei en trætfomig Fortyning, men man seer nio
Lilleje, al Strømmen gør op gjeanea en Revn til Berget. Jeg
holtte min hund Huan mod Lüftstrømmen, hvori jeg icelle
se for nærm en stor Blod, men affer en isæravd Hæder, det
følgde med Lüftstrømmen.

Nu lag jeg en Haavsfad
paa Et Jord og holdt over Hullet, men dette flog paa Siebleret
lilleje i sinne paa mig. Som følge af, at Rønne (Hullet) var
for brændt, vedholdt sig den kløngde Luft form vilde fra i Dagen
foræringes ved den ene side Lyd, og form i Rygat over gaar

Eben føgte Pibon. Nu flægges en Bølle (Balle) Vand i Hjæll
og efter en lidet Tid begyndt Vandet at Ruge, ligesom i en Grøde,
idet at den ene Lejstubbble efter den andre kom op gennem Vandet og
i Daged, og synes det, at Luftstrømmen ligesom holdt Vandet tilbage,
således at det er Kunne fået synke ned gennem Hjæll. Jeg havde følede og
smuglet fæn Vandet, efter at det havde stået der en Stund, i den trægt-
forniede Trædybning neden Hjæll, men det havde ikke forvandt sig det
minder, hvorfra i Mæg, eller Varmegrad. Vandet er, skal Luftstrøm-
men nu langt stort set i Reynis, ligefrem næst Pien vogn, da man
her Exemplar fæn at Vandet spræder ofte ladeligtil Lejler, liges-
som næst Hjæll er tom for Vand, da hører et pibeade Lys, i den
Højde afstand fra Hjæll. Vandet ved Pifig, var det Første,
ligesom Pien var i Højtageade, dog var Luftstrømmen i Virksomhed.

Endvidere at Stedet ligger over 30 Skritt fra Vand i Longdo, og
omkring 100 Sklik i loddrette Højde fra den ultimærtige Vandflade,
således troede jeg dog i Fortænget, at det nærliggear næst i Jordet Runde
var en skjult stabning, en Hule, hvor Vandet trakke sig ind, og
forspæde Lejler ud af Hulen op gennem den stabning op i Daged, men
mod denne Mening taler den Omstændighed, at Luftstrømmingen er neder
liget stort næst Vandet, og i dette tilfælde, maaette Luftstrøm-
men ned gennem Hjæll i stedet for Omvendt.

Pidskab usædvanligstil, var befaast af ^{men} af hest og Kamre

Eben føgte Pibon. Nu flægges en Bølle (Balle) Vand i Hjæll
og efter en lidet Tid begyndt Vandet at Ruge, ligesom i en Grøde,
idet at den ene Lejstubbble efter den andre kom op gennem Vandet og
i Daged, og synes det, at Luftstrømmen ligesom holdt Vandet tilbage,
således at det er Kunne fået synke ned gennem Hjæll. Jeg havde følede og
smuglet fæn Vandet, efter at det havde staaet der en Stund, i den trægt-
forniede Trædybning neden Hjæll, men det havde ikke forvandt sig det
minder, hvorfra i Mæg, eller Varmegrad. Vandet er, skal Luftstrøm-
men nu langt stort set i Reynis, ligefrem næst Pien vogn, da man
her Exemplar fæn at Vandet sprænges ofte løbende i Luftet, liges-
som næst Hjæll er tom for Vand, da hører et pibeade Lys, i den
Kridt afstand fra Hjæll. Vandet ved Pifig, var det Første,
ligesom Pien var i Højtageade, dog var Luftstrømmen i Virksomhed.

Carbyondal Stedet ligger over 30 Kritt fra Pien i Longdo, og
omkringst. Det ligger i en dækket Høje fra den ultimærtige Vandflade,
således troede jeg dog i Forstaengen, at det nærliggear næst i Jordet Runde
var en skjult stabning, en Hule, hvor Vandet trakke sig ind, og
forspæde Luftet ud af Hulen op gennem den stabning op i Daged, men
mod den næste Morgen taler den Omstændighed, at Luftstrømmingen er nu stor
og stort næst Pien faldet, og i dette Silføde, mættet Luftstrøm-
me ned gennem Hjæll i stedet for Omvendt.

Pids Rab usædlig uafgjæld, var befaast af ^{men} enkelte af Cammer-

og oplyst. Tidt, idet at der her nævnt somme sig nogen naturlig
slagsag til deth Thron. Og ju jeg med det misfornuet for-
ledt Stedt, idet at Rømer løb i deth ^{Fra} mindste deth gaudfulde Under,
men jeg hæber dog, at Disse minne Linies vil bide rage til, at en
naturkendig Mand vil aflogge Besig til Stedt, og si til, at han
bort denne Guade.

Drotenykuug, fordiem Drystingkuug. Her har vi et af Domun-
ge Exemplar paa hvoreder, formodentlig dunske Embedsmænd her
villkuerligt for Kværlit varre Guardnæve. Drystingkuug er paa
Reldet af ea af den forstæ Belebaare, des ifolge Paynel, var mere
end elmindeleg dævaa i det Hænndværk at farve eids Drystinger.
Et af tynde Stider med Endegaver for arbeide fraa Frey, til
et nonfi Hornmed. Du jeg her ved et andet paa de Duske Embes-
mænds Forkrælling af varre Guardnæve. Skal jeg tel Exemplar
paa visse endnu et Par andre Exemplar af legnende Bestruffenhed
her i Sørelau, der del er at befrigle, at omföie. Tid er Elgymolo-
gen telets. Gaaleder Guardnævnd Hemphol. Her skal
meest næste tro, at Naonet Røver sig fraa Hemphol, en stor Stad,
men saa er det ikke. Guarden hedte oprindelig Hjøphol, da Hjøp or
Bonden Bonsond paa Peugstødt, en PeugRøp, fulgtig var
der paa Stedt for end Guarden Beboede, et Oplæsster (en Læan)
af Peugtommets der var bestemt at shiones til Bord. (Dollr.)

og oplyst. Tidt, idet at der her nævnt somme sig nogen naturlig
slagsag til deth Thron. Og ju jeg med det misfornuet for-
ledt Stedt, idet at Rømer løb i deth ^{Fra} mindste deth gaudfulde Under,
men jeg hæber dog, at Dispmiae Linies vil bibrage til, at en
naturlyndig Mand vil aflogge Besig til Stedt, og si til, at han
bort denne Guade.

Drottenyhuus, fordiem Drystingheug. Her har vi et af Domun-
ge Exemplar paa hvoreder, formodentlig dunske Embdomad her
villkuerligt for Kværlit varre Guardnere. Drystingheug er saa
Reelt at ea af den forstæ Belebaare, des ifolge Paynel, var mere
end elmindeleg dacea i det Hænckværk at forstæ eids Drystinger.
Et af tynde Sider med Endogevler for arbeide paa Treag, til
et nonfi Hornmed. Du jeg her ved et andet paa de Duske Embdo-
mens Dør Kværling af varre Guardnere. Skal jeg tel Exemplar
paa visse endnu et Par andre Exemplar af legnende Bestruffenhed
her i Sjælland, der del er at befrigle, at omförr. Tid er Elgmo-
gen lebet. Gaaleder Guardnauet Hemphol. Her skal
meest næsta tro, at Naonet Rives sig fra Hemph, en stor Sten,
men saa er det ikke. Guarden hedte oprindelig Hjøphol, da Hjøp or
Bonden Bonsonel paa Peegstøll, en Peegbjørn, fulgtig var
der paa Stedt for end Guarden Beboede, et Oplæsster (en Lian) af
Peegtommas der var bestemt at stånes til Bord. (Dollr.)

Vældeð er ~~Nuonit~~ Ljöhul kommel til at hedde Ljöhul. Nuonit
Ljöhul fíð Stedt for end ðat bleo ær beboet haun, der af, at Mæden
penn Gnebstæt hævde i gamla Dage for Þræwu, at lade fínas Prew-
tisvægten om Pommeren hvor Dage mod alle nære est iad, sündig dor, fol-
al lyfshorn) efter Björnerne pene Hjörne han; Þerav Ljöhul. —
Pew felo Guarden Prepstæt, es gott Hjörne neden for ðat dære Guerdun,
es er es mindru nū forskilds Rylfast & Brug, Hagihul Rabib. Stedt
Rabib Hagihul, longe for end ðat bleo beboet, og Nuonit hevde ðat
færed ðan Fid, ðem man ei hevde for Þræwu at inþeyar Guerdun,
men Ragede frægleð) ðisf for at do ei skulle betrode æger ug Eng.
Vældeð Rabib hara hufb for Þræwu pene Prepstæt, i Þortun,
at man hults Nøgen til at Ragede frægle, fæster, ðærne Þræwtun nede
pene ðan Hlæla, som ðer af feld Nuonit Hagihul.

Hæso for at Romme tilbige til Driftsinghæg í gjaar, maa ðat vor
mið tillæts eft omteku en af ðas dære Beboen med ðas Ors,
nemlig en Jon Driftsinghæg. Hæun var fyrst penn bermoldi
Driftsinghæg i Mittun af forneige starhændis, og ðer hevur Sudur
Dido fræheom medens Jon var ung, besluttist hevur Moter at unvænde
Nægtil penn heom, for at ðuras heum til at betrode ðenvisas Rablige Boni
ðæs heim meydi tædlig spørreð hev heum en stor Lyst til að fyrkorma Þræwu.
Í ðen Hlæfigu, træf heim ekord med Þledis Þork, Þær Niðs tott
at han lag heum í fíð Hlæus, og forberedt heum x til vísun Þar

nesse, og hos Søsteren var John i 4 aar, og herfor gav ell v. Droner
Søsteren 1. Maj 1791 og en god Klede Rige, og holdt henn født Jon
med alle ud i Lønnehus. Da Hr. Nils fik hente, at Jon var far.
Digt til Oxieversetet, for Blaands henn som blodet omkring at lig hvor
mange Peazor der vildt mæd que, for end at have Runde i gjenemgang I morteloen,
thi Frostes Rude han blev: men da henn hørte noone Belobit, bleh henn
next forstet. Rude, idt hæfde: at Runde Jon ikke ville Frost forstet
Belobit som henn allerede havde givet Frosten saa mucht baade henn og
Jon flere Proklaas af Deres Taake, og saaledes ble det. At Jon
hævde hos Hr. Nils Antrup saal Galgsnegs flue Tag, her man Boevis
for vedfølgende Raledning. En gang medom at Huldror Suds
var Dorastrenge i Bondmøre, bleo det et markgengs forstning mellem
Gardene Hjætter og ^{Ogfdmo} Væpfer og de døf Rum som med et gammelt
Klindtes der indholdt det alone af nette Boller, Raage Dorastrenge
Falk i Mø lefy Brevet. Nævnu der en gang som sagde, at Jon ^{Det}
tænkedig nok Runde tyde Brevet i Sæthold, men Hr. Tull sagde:
at Kun Jon løp Brevet, saa skal hæv givethum 5' Daler, som
tronadt 25' Daler af nore, ^{Dige}). Jon blev hentet, hæv skjælt sig
og stod fra Dorastrenge, at Hr. Tull muette üv med Belobit.
John blev sammest Melhukker i Falsteriens Dage, og flere end nio
levende Mand fæller en døv i at nedslæmme fra Jon. Hr. au man
fælder hæv noget gift, og har haft Birra.